

8 milijard zlatih mark. In to bi bilo po nemškem mnenju dovolj. Vse države pa ne mislijo tako, zlasti tiste ne, ki so od Nemčije prejemale odškodnino. Med temi je Francija, Belgija, Romunija in tudi naša država. Kar se tiče naše države, ne more kar tako lahko utrpeti odpadek nemške vojne odškodnine. Po Joungovem načrtu pripada naši državi odškodninski delež v znesku letnih 70 milijonov zlatih mark. Ta denar služi za odplačilo posojil, ki si jih je najela naša država za obnovo v vojni opustošenih krajev, pa tudi za vzdrževanje in podporo vojnih invalidov. Odločilno za rešitev vojno-odškodninskega vprašanja pa je stališče Zedinjenih držav. Ako Amerika ne privoli v to, da se vojni dolgovi črtajo, je težko, boljše rečeno, nemogoče misliti, da bi se Nemčija končno-veljavno ter stalno oprostila plačevanja vojne odškodnine.

V NAŠI DRŽAVI.

Finančni minister je podaljšal proračunsko leto 1931-32 v banovinskih proračunih do konca avgusta.

Skrčenje srednjih šol. Z zmanjšanjem državnega proračuna so bili tudi skrčeni krediti za srednje šole. Prosvetnemu ministrstvu je bilo naloženo, da izvede do konca tekočega šolskega leta potrebno skrčenje srednjih šol. Po sklepu ministrskega sveta, ki stopi v veljavo z novim šolskim letom, se ukine III. realna gimnazija v Ljubljani; Ljubljana pa bo imela še tudi za naprej dve realni in eno humanistično gimnazijo poleg mestne ženske realne gimnazije. Realna gimnazija v Ptujju se spremeni v nižjo realno gimnazijo s štirimi razredi. Državni ženski učiteljski v Ljubljani in Mariboru ostaneta, pripojita pa se v upravnem oziru molikima učiteljskema. Strokovno šolstvo v dravski banovini ostane neokrnjeno. Opusti se samo pletarski oddelek na tehnični srednji šoli v Ljubljani, ker sta bili medtem ustanovljeni dve pletarski šoli in sicer ena v Ptujju, druga pa v Radovljici, tako da je za to stroko dovolj poskrbljeno in bo mogoče, obstoječe ravode boljše urediti in opremiti z vsemi potrebnimi stroji ter drugimi učili.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Amerika in razorožitev. Glavnemu odboru razorožitvene konference, ki zboruje v Ženevi, je bila dne 22. junija predložena razorožitvena poslanica, katero je poslal ameriškemu zastopniku Gibsonu v Ženevo predsednik Zedinjenih držav Hoover. Hoovrova poslanica predlaga, naj se zmanjša oboroževanje vseh držav na svetu za eno tretjino. O oboroževanju na kopnem določa Hoovrov načrt popolno ukinitve tankov, kemične vojne in mobilnega težkega topništva. Po številu vojaštva naj se armade znižajo za tretjino. Vsaka država bi smela po tem na-

POMANJKLJIVOSTI KOŽE

kot solčne pege, mozolje, gube, lišaje itd., bi se moralo zdraviti samo s sredstvi, katera medicinsko učinkujejo. Fellerjeva Elsa-pomada za zaščito lica in kože je brezpogojno zanesljiva. Za v naprej poslanih 40 Din 2 lončka franko, po povzetju 10 Din več. Isto toliko stane Fellerjeva močna Elsa-pomada za rast las. Oboje se naroča pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsatrg 341, Savska banovina.

črtu v bodoče vzdrževati samo toliko vojaštva, kolikor bi ga potrebovala iz razlogov notranje varnosti in da se ubrani napadov. Kot temelj za izračunanje števila vojaštva v vsaki državi naj bi se vzela moč armade, ki jo je verzajska pogodba določila za Nemčijo. Na polju oboroževanja v zraku zahteva Hoover popolno ukinitve bombnih letal ter prepoved bombardiranja iz zraka. Glede oboroževanja na morju priporoča Amerika znižanje v pogodbah določenih števil in celotne tonaže oklopnih ladij za tretjino, matičnih ladij za letala, križark in torpednih rušilcev za četrtino ter podmornic za tretjino. Celokupna tonaža podmornic naj bi na nobeni strani ne presegala 35 tisoč ton. — Predsednik Hoover naglašava v svoji poslanici, da je prišla sedaj ura, ko je treba brez oklevanja začeti zniževati uničujoča oborožitvena bremena. Na ta način bi bil storjen najvažnejši korak za obnovo svetovnega gospodarstva. Razorožitev bi odpravila bojazen in medsebojno nezaupanje. — S Hoovrovim razorožitvenim načrtom je nezadovoljna Francija, ki se je postavila odločno proti. Angleži niso za in ne proti; japonski mornariški krogi so proti in le Nemčija je zadovoljna.

Vojnocdškodninska konferenca v Lausanni, ki je obetala skrajno znatne uspehe, je zadela na zastoje. Angleško stališče na lausanskih posvetovanjih naglašava, da mora biti sedajna konferenca zadnja in svet mora zvedeti, kako je s plačevanjem vojnih odlogov in kakšne nade naj bodo tozadevno za bodočnost. Radi označenega angleškega stališča so pogajanja med angleškimi in francoskimi zastopniki odgojena, da bodo imelo francosko zastopstvo priliko, stopiti v stik z nemškimi odposlanci. — Nemčija vztraja na zahtevi po popolnem ukinitvi vojnih odlogov.

O čem razpravljajo danes v Nemčiji? Nemško časopisje razpravlja o vrnitvi bivšega nemškega cesarja Viljema, katerega vabi v domovino Hitlerjeva stranka, koji zasigurava Viljem denarno podporo. — Med nemško državno vlado in deželnimi vladami je spor radi ukinitve prepovedi glede nošenja uniform in oboroženega nastopa Hitlerjevih bojnih organizacij v sedanjem volilnem boju. — Bavarska vlada je na svojo pest še nadalje prepovedala uniforme in nastope hitlerjevcev. Berlinska vlada grozi z zasilnimi odredbami, ako se deželne vlade ne bodo uklonile in dovolile fašistom dovoljenih nastopov. Sklicali so konferenco notrajnih ministrov dežel z notrajnim državnim ministrom, kjer bi se naj odločilo, ali bodo Hitlerjevi pristaši v posameznih pokrajinah se pokorili ukrepom deželnih vlad, ali pa uživali ugodnost uni-

form in oboroženih parad, katero jim je podelil predsednik Hindenburg na pritisk nove v. Papenove osrednje vlade.

31. mednarodni evharistični kongres na Irskem.

V prestolici Irske v Dublinu se je vršil letošnji 31. mednarodni evharistični kongres. Papeža je zastopal na kongresu kardinal Lorenc Lauri. Papežev odposlanec je bil sprejet z izrednimi častmi v angleškem pristanišču Folkestone, pozdravil ga je v spremstvu angleških vojaških in civilnih oblasti londonski župan. Mnogo katoličanov se je pripeljalo iz Londona, da pozdravijo visokega gosta, kateremu so se poklonili celo protestanti v znatnem številu. Od leta 1908 se je tokrat prvič mudil zastopnik sv. očeta dalje časa na Angleškem.

Irska je sprejela kardinala s topovskimi streli, ko se je pripeljal v posebni ladji, katero so spremljala irska letala v podobi križa in sipala cvetje ter pozdravne listke na ladjo. Ko se je visoki gost izkrca, je bil sprejet z vladarskimi častmi in pozdravljen od oblasti ter nešteti ljudskih množic, ko se je peljal po glavnih ulicah Dublina pred katedralo, kjer so ga čakali irski škofje. Dne 21. junija je irska vlada priredila v čast papeževemu odposlancu sijajen sprejem v St. Patrick Hallu, kjer je odposlanca sprejel predsednik irske republike de Valera z vsemi člani kabineta in predstavniki najvišjih oblasti. Sprejema so se udeležili tudi vsi poslaniki. Navzoči so bili vsi kardinali, škofje in drugi prelati, ki so prihiteli na kongres.

Treba še posebej poudariti, da so slavili dne 21. junija, na Alojzijevo, po vsej Irski praznik mladine in je bilo obhajanih 750.000 dečkov.

Otvoritev kongresa je bila 23. junija in se je izvršila na najslovesnejši način s podelitvijo papeževoga blagoslova po zastopniku sv. očeta kardinalu Lauri. Pri procesiji v katedralo v Dublinu je bilo poleg papeževoga odposlanca še 9 kardinalov, 60 nadškofov in škofov ter na stotine opatov, menihov in druge duhovščine. Vse hiše irske prestolice so bile okrašene. V katedrali, ki je bila mnogo mnogo premajhna za dostojanstvenike, kaj še le za ljudske množice, so se najprej prečitale razne poslanice, nakar je izrekel dublinski nadškof dobrodošlico, na katero je odgovoril papežev zastopnik v angleščini, podelil množicam papežev blagoslov ter daroval sv. mašo, ki se je raznašala v svet potom radija. Slovesne sv. daritve se je udeležil predsednik republike de Valera z vsemi člani vlade, dublinski župan in diplomatski zbor.

Dne 23., 24. in 25. junija so se darovale v dublinskem kraljevem parku sv. maše in so se vršila nad vse dobro obiskana ljudska zborovanja.

Vatikanski vlak. V četrtek, 30. junija, steče prvi vatikanski vlak. Peljal bo iz papeževe vatikanske države papeževga zastopnika za proslavo 700-letnice sv. Antona v Padovi. Iz postaje v vatikanskem mestu bo ta posebni vlak vozil do končne postaje v Padovi. Po končanih slovesnostih se zopet iz Padove vrne v vatikansko mesto.

Rimska romarica, stara 92 let. Nedavno je bilo v Rimu veliko število romarjev iz Nemčije. Med njimi je tudi bila Terezija Kopp iz Oberamergau, kjer se prirejajo svetovno znane pasionske igre. Terezija Kopp je pred nekaj meseci slavila svoj 92. rojstni dan. Štirikrat v svojem življenju je bila v Rimu. Trikrat je romala peš, in sicer tudi še v svetem letu, to je leta 1925, čeprav je takrat že bila stara 85 let. Letos se je v Rim pripeljala z železnico. Pri sprejemu je sv. Očetu poljubila roko ter mu s krepkim glasom zaklicala: »Sv. Oče, na svidenje drugo leto!« Papež Pij XI. ji je smehljač se odgovoril: »Da, jaz vas drugo leto zopet pričakujem.«

Angleški katoličani so zelo dejavni v verskem oziru. Po številu niso bogzna kako močni, saj jih je komaj 2 in pol milijona, pač pa po svoji dejavnosti in vplivnosti. Velika skrb angleških katoličanov so katoliške osnovne šole, ki jih obiskuje 425.000 otrok. Vsak katoliški otrok je v katoliški šoli: tako skrbi katoliški Anglež za svojega katoliškega otroka. Katoliškega vseučilišča Angleži še sicer nimajo, zato pa so katoliški dijaki, ki obiskujejo državna vseučilišča, organizirani v katoliških dijaških društvih. Delavci se zbirajo v posebnih društvih, ki skrbe zlasti za njihovo izobrazbo, da morejo nastopati proti marksističnemu socializmu. Angleški katoličani imajo »Društvo katoliške resnice«, kateremu je namen širiti med ljudmi dobre knjižice. Leta 1930 je to društvo razširilo 1.250.000 knjižic. Največ takšnih knjižic se razpeča pred cerkvami, n. pr. pred prestolno cerkvijo v Vestminsteru se jih je razprodalo 75.000. Največ je bilo razprodanih takih, ki so socialne ali nabožne vsebine. Druga organizacija, ki je temu društvu slična, pa se bori za katolicizem z govori. Ta zveza obsega takšne moše in mladeniče, ki nastopajo kot govorniki. Med njimi jih 120 nastopa vsaj enkrat na teden. Na Angleškem je namreč popolna svoboda govora. To so požrtvovalni moše, ki delajo, odnosno govorijo popolnoma brezplačno, nastopajoč ne samo po društvih, marveč tudi po javnih prostorih in parkih. Spreobrnjenj h katolicizmu je vsako leto 10 do 20 tisoč, med njimi kakšnih 20 protestantskih duhovnikov. Med njimi je letos na praznik Srca Jezusovega stopil v Rimu v katoliško Cerkev protestantski pastor Orchard, eden najboljših pisateljev in govornikov na Angleškem. Tako katolicizem na Angleškem napreduje od leta do leta. Veliko zaslugo pri tem imajo katoličani, ki so res člani bojevitih in dejavnih Cerkev.

Število otrok in porok. V Angliji se zadnji čas jako opazja padanje števila

otrok in porok. Prve tri mesece letošnjega leta je znašalo število porodov 152.212, to je za 7451 manj nego v istem času lanskega leta. Število smrtnih slučajev je v prvem tromesečju letošnjega leta bilo večje nego število rojenih, ki so ostali pri življenju. Isti čas je bilo poročenih 124.136, to je za 36.578 manj nego v isti dobi lanskega leta. To so številke, ki dajo misliti. Prijatelji Anglije so vsled teh resnih in obenem žalostnih pojavov dosti v skrbeh.

Japonski cesar katoliškemu zavodu. Cesar Hirohito je spomin smrti svojega očeta proslavil tako, da je ob njegovi obletnici poslal darove raznim dobredelnim zavodom in ustanovam. Med temi zavodi je tudi katoliško otroško zavetišče v Takau na otoku Formozi. Ta zavod, ki ga vodijo francoske dominikanke, je od cesarja prejel 3000 jenov. Opozorjen je bil cesar na njega od svoje hčerke, princesinje Fushimi, ki je dalje časa stanovala na otoku. Opazovala je delovanje katoliških redovnic med sirotami, ki pripadajo raznim veram, ter ni mogla prehvaliti njihove dobrotljivosti, ljudomilosti in vzgojne sposobnosti. Opozorila je svojega očeta, da takšne redovnice zaslužijo podporo države v polni meri.

Konec zgodovinsko pomembnejega gradu.

Pred kratkem je bila raznešena v svet vest, da se je zrušilo zidovje starega ter zgodovinskega grada »Canossa«.

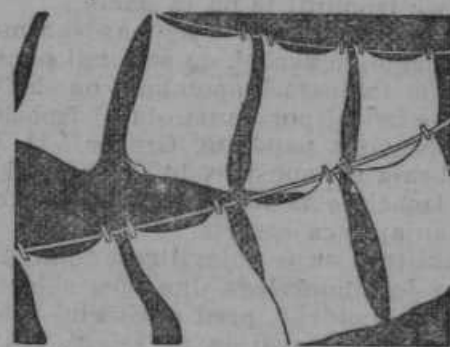
Grad Canossa je znan v svetovni zgodovini, ker je v njem prosil odpustčanja papeža nemški cesar Henrik IV. Grad je bil pozidan na 570 m visokem skalnatem stožcu v severnoitalijanski pokrajini Reggio Emilia. Že po naravni legi je tvoril grad na pobočju gorovja Apeninov središče trdnjav, ki so čuvale rodovitno dolino reke Po pred napadi in navali od severa. Grad je pozidal v sredini 10. stoletja vitez Adalbert in je prešel pozneje v last grofov toskanskih.

Cela stoletja ni bival nikdo v gradu in radi tega se je spremenil polagoma v razvaline. Potom starinoslovskih raziskovanj in izkopin, katere so se vršile pred izbruhom svetovne vojne, so dognali, kje ravno se je odigral zgodovinski tolikokrat omenjeni dogodek od 25. do 28. januarja leta 1077. Neznatnost pozorišča tvori gorostasno nasprotje s krasoto, s katero so skušali obdati zgodovinarji in slikarji poznejših dob znani spokorni prizor.

Grad je stal na štirioglatem hribu. Dohod je tvorila ozka steza, ki je bila usekana v skalo. V levem stolpu grada je bila podzemeljska kapela, koje edini okras je bil priprost križ na steni. Revna zunanja oprema je dokaj malo odgovarjala pomenu srečanja cesarja s papežem, ki je prejelo za vse čase kot znak ponižanja naziv »Pot v Canosso«.

Zunanja vrata gradu, pred katerimi je prosil nemški cesar Henrik IV. (vladal od 1056 do 1106) papeža Gregorja VII. (1073—1085) tri dni odpustčanja,

**"Kakor novo je
-perilo!" - saj je
oprano z Gazelo!**

TERPENTINOVNO - MILO

GAZELA

pere res lepo belo

so bila tudi neznatna. Cesar Henrik IV. je odpovedal po tedajnem običaju papežu dolžno pokorščino, sklical je cerkvene dostojanstvenike v nemško mesto Worms dne 24. jan. 1076 in je pustil papeža odstavit. Gregor VII. je izobčil preobjstnega ter verolomnega vladarja iz Cerkve in odvezal njegove podložne dolžnosti pokorščine. Izobčenje je cesarja tako občutno zadelo, da je nastopil spokorno pot.

Zgodovinsko dokazano je, da je izključeno, da bi si bil papež nalašč izbral grad Canosso v to, da baš tamkaj sprejme in poniža cesarja. Najnovejše zgodovinske ugotovitve so tudi brezdvomno dokazale, da se je podal cesar Henrik IV. na pot brez papeževe vednosti in vsled lastne potrebe in nagiba. Papežu Gregorju VII., ki je bil taiste dni na potu, da poseti cerkveni zbor v južni Nemčiji, se niti sanjalo ni, da ga bo obiskal cesar. Ko je zvedel o obisku, se je odločil, da se mu izogne. Da bi onemogočil pozornost in nepotrebno govoričenje, se je podal papež na neznaten in težko dostopen grad Canossa. Po selu je sporočil mejni grofici Matildi Toskanski, da bo dospel na grad. V svoji notrajnosti je bil sv. oče prepričan, da ga ošabni cesar ne bo iskal v tako neznatnem zatočišču.

Zgodovina poroča, da je bila zima 1077 izredno ostra. Že 11. novembra je zamrznila nemška reka Rena. Leu je držal celih 5 mesecev tako, da so se vozili še 1. aprila po reki s sankami. Hud mrz je segal tudi v zgornjo italijansko dolino. Prehodi preko Alp in Apeninov so bili od snega zameteni. Pri takih vremenskih neprilikah je bil prehod preko Alp združen v taistih časih z nepopisnimi težkočami, da, z življensko nevarnostjo in to še tem bolj za cesarja, ki je vodil seboj s spremstvom svojega sinčka.

Pot v Canosso je nastopil cesar iz Ženeve. Cesarica z otrokom v naročju, tašča in svak so spremljali cesarja peš preko prelaza Mont Cenis. Veliko težavnejša nego je bila pot navzgor, je bila navzdol po oledenem gorovju